

STATUT CARITAS DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Rozdział I POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1.

1. Caritas Diecezji Tarnowskiej, zwana dalej Caritas, jako kontynuacja Związku "Caritas" Diecezji Tarnowskiej powołanego przez Biskupa Franciszka Lisowskiego dekretem z dnia 1 marca 1937 roku i rozwiązanego decyzją władz państwowych 23 stycznia 1950 roku, jest instytucją, która organizuje i koordynuje działalność charytatywną i opiekuńczą w Diecezji Tarnowskiej.
2. Caritas posiada kościelną osobowość prawną, nadaną jej przez Biskupa Tarnowskiego z chwilą utworzenia oraz osobowość prawną na gruncie prawa polskiego, zgodnie z art. 7 ust. 2 punkt 3 *Ustawy z dnia 17 maja 1989 roku o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej* – Dz.U. 1989, Nr 29, poz. 154 ze zmianami.
3. Caritas podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego jako organizacja pożytku publicznego.

§ 2.

Caritas prowadzi działalność pożytku publicznego zgodnie z *Ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* – jedn. tekst Dz.U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536.

§ 3.

1. Siedzibą Caritas jest miasto Tarnów.
2. Terenem działalności jest głównie Diecezja Tarnowska.
3. Biskup Tarnowski może tworzyć na terenie diecezji oraz całej Polski jednostki organizacyjne Caritas służące do realizacji jej celów statutowych, z zachowaniem odpowiednich przepisów prawa kanonicznego i polskiego.

Rozdział II CELE I ZADANIA

§ 4.

1. Celem statutowym Caritas jest organizowanie, koordynowanie i kierowanie kościelną działalnością charytatywno-opiekuńczą, a także pracą formacyjną, jako praktyczne realizowanie nauki Jezusa Chrystusa o miłosierdziu.
Cel ten wypływa z Chrystusowego przykazania miłości odczytywanego w kontekście nauki Kościoła i w obliczu konkretnych oraz aktualnych potrzeb ludzkich. Caritas realizuje ten cel mając na uwadze godność każdej osoby ludzkiej.
2. Caritas może prowadzić działalność w sferze zadań publicznych określonych w *Ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*.

§ 5.

Do zadań Caritas należy w szczególności:

1. prowadzenie działalności charytatywnej, szczególnie na rzecz osób i grup podmiotów, znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej lub materialnej w stosunku do społeczeństwa;
2. analiza niekorzystnych zjawisk społecznych, zakresu ich występowania oraz opracowywanie programów zmierzających do ich usuwania;
3. opracowywanie programów działalności charytatywnej;

4. prowadzenie placówek zamkniętych i otwartych Caritas, w zależności od potrzeb terenowych, oraz innych jednostek organizacyjnych i placówek Caritas, których funkcjonowanie odbywa się w oparciu o ich odrębne statuty i regulaminy;
5. działalność w zakresie pomocy społecznej realizowana w szczególności przez:
 - a) pomoc rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
 - b) prowadzenie domów pomocy społecznej, domów dla bezdomnych, domów samotnej matki, placówek opiekuńczo-pielęgnacyjnych, ośrodków wsparcia dziennego, ośrodków interwencji kryzysowej, kuchni dla ubogich, punktów pomocy doraźnej, świetlic środowiskowych, profilaktyczno-wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych;
 - c) organizowanie wypoczynku dla dzieci i młodzieży;
 - d) promocję zatrudnienia i aktywizację zawodową osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
 - e) działalność w zakresie oświaty, edukacji i wychowania, w tym prowadzenie szkół specjalnych, podstawowych, gimnazjów oraz ponadgimnazjalnych;
 - f) działania w zakresie zapobiegania patologiom społecznym;
 - g) działalność na rzecz ekologii i ochrony dziedzictwa przyrodniczego.
6. działalność w zakresie profilaktyki, ochrony i promocji zdrowia przez prowadzenie i dofinansowanie zakładów opieki zdrowotnej, tj. w szczególności:
 - a) pielęgniarstwa środowiskowo-rodzinnego;
 - b) zakładów opiekuńczo-leczniczych;
 - c) zakładów pielęgnacyjno-opiekuńczych;
 - d) zakładów rehabilitacyjno-leczniczych;
 - e) hospicjów, w tym stacjonarnych i domowych;
 - f) ośrodków opiekuńczo-rehabilitacyjnych;
 - g) niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej.
7. działalność na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka;
8. promocja i organizacja wolontariatu, zwłaszcza w jednostkach organizacyjnych i placówkach Caritas;
9. działanie na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego;
10. wspomaganie organizacji pozarządowych i innych podmiotów działających w sferze pożytku publicznego;
11. działalność w zakresie pomocy Polonii i Polakom za granicą;
12. działalność w zakresie promocji Rzeczypospolitej Polskiej za granicą;
13. pozyskiwanie środków na realizację zadań statutowych przez przyjmowanie ofiar, darowizn, zapisów i spadków, odpisów podatkowych, pozyskiwanie sponsorów, występowanie o subwencje i dotacje;
14. uczestniczenie w ogólnokrajowych i międzynarodowych akcjach wchodzących w zakres działalności charytatywnej Kościoła;
15. prowadzenie akcji promujących działalność Caritas, także przy współpracy ze środkami społecznego przekazu.

§ 6.

1. Działalność pożytku publicznego wykonywana przez Caritas może być prowadzona jako działalność odpłatna lub nieodpłatna.
2. Zgodnie z art. 10 ust. 3 *Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* zakres prowadzonej działalności odpłatnej lub nieodpłatnej jest określony w drodze wewnętrznego aktu prawnego, jakim jest uchwała Zarządu Caritas.

§ 7.

Caritas nie prowadzi działalności gospodarczej.

§ 8.

Caritas współpracuje w szczególności z:

1. Caritas Polska oraz Caritas innych diecezji i krajów w zakresie koordynacji działań charytatywnych oraz w realizacji uchwał podjętych większością głosów podczas Zgromadzenia Dyrektorów Caritas diecezjalnych oraz z Caritas innych krajów;
2. organami administracji państwowej i samorządowej;
3. innymi organizacjami społecznymi, w tym stowarzyszeniami i fundacjami podejmującymi działalność charytatywną, opiekuńczą i leczniczą oraz wspierającymi wolontariat;
4. instytucjami Kościoła Katolickiego;
5. organizacjami charytatywnymi Kościoła Katolickiego i innych wyznań w kraju i za granicą oraz organizacjami państwowymi i społecznymi przy zachowaniu własnej tożsamości.

§ 9.

Caritas może współpracować z innymi podmiotami, w szczególności z podmiotami wymienionymi w § 8 niniejszego Statutu, poprzez:

1. wspólne projekty pomocowe i szkoleniowe w dziedzinach dotyczących działalności Caritas;
2. przyjmowanie zleceń od organów administracji publicznej państwowej i samorządowej na realizację zadań publicznych;
3. wzajemne informowanie się o planowanych kierunkach działalności;
4. konsultacje pisemne i ustne z organami administracji publicznej w zakresie projektów aktów normatywnych w dziedzinach dotyczących działalności statutowej Caritas;
5. uczestniczenie w zespołach doradczych i inicjatywnych organizacji pozarządowych w dziedzinach dotyczących działalności statutowej Caritas;
6. uczestniczenie w zespołach doradczych i inicjatywnych tworzonych przez organy administracji publicznej i złożonych z przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz właściwych organów administracji publicznej;
7. umowy o wykonanie inicjatywy lokalnej;
8. umowy partnerstwa;
9. składanie ofert na realizację zadań publicznych;
10. inne.

Rozdział III STRUKTURA CARITAS, JEJ REPREZENTACJA ORAZ ORGANY KONTROLI

§ 10.

Nadrzędną władzą Caritas jest Biskup Tarnowski, który:

1. powołuje i rozwiązuje oraz dokonuje zmian w strukturze Caritas;
2. nadaje Statut Caritas i dokonuje w nim zmian;
3. mianuje i odwołuje Dyrektora i członka Zarządu – Sekretarza;
4. powołuje i odwołuje Komisję Rewizyjną;
5. wyraża opinie i zalecenia w istotnych sprawach Caritas;
6. przyjmuje roczne sprawozdania merytoryczne i finansowe z działalności Caritas.

§ 11.

1. Organem zarządzającym Caritas jest Zarząd Caritas.
2. Organem nadzoru i kontroli Caritas jest Komisja Rewizyjna.

§ 12.

1. Skład Zarządu Caritas jest dwuosobowy.
2. W skład Zarządu Caritas wchodzi Dyrektor oraz Członek Zarządu – Sekretarz, powoływani przez Biskupa Tarnowskiego.
3. Członkowie Zarządu nie mogą być skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
4. Członkowie Zarządu są pracownikami Caritas, a ich wynagrodzenie nie może być wyższe niż określone w *Ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*.

§ 13.

Do zadań Zarządu Caritas należy w szczególności:

1. organizowanie przewidzianych Statutem działań Caritas, w tym poprzez uchwalanie uchwał;
2. opracowywanie programów pracy Caritas oraz programów jednostek terenowych;
3. uchwalanie budżetu oraz przygotowanie i zatwierdzanie sprawozdań a także bilansów;
4. uchwalanie uchwał w zakresie prowadzonej przez Caritas nieodpłatnej oraz odpłatnej działalności pożytku publicznego w poszczególnych jednostkach;
5. gospodarowanie funduszami i majątkiem Caritas;
6. organizowanie systematycznych zebrań, celem omówienia bieżących spraw;
7. przygotowywanie programów rocznej działalności Caritas.

§ 14.

Do zadań i uprawnień Dyrektora Caritas należy:

1. przewodniczenie Zarządowi;
2. reprezentowanie Caritas i występowanie w jej imieniu;
3. podpisywanie aktów prawnych i składanie oświadczeń woli w imieniu Caritas;
4. podejmowanie decyzji w sprawach bieżących w imieniu Zarządu Caritas;
5. powoływanie i likwidacja jednostek organizacyjnych Caritas;
6. kontrola i nadzorowanie podległych mu jednostek organizacyjnych Caritas;
7. przyjmowanie i zwalnianie pracowników Caritas;
8. informowanie Biskupa Tarnowskiego o działalności Caritas.

§ 15.

Do zadań Sekretarza Zarządu w szczególności należy:

1. wykonywanie zadań zleconych przez Dyrektora;
2. zastępowanie Dyrektora w sprawach bieżących w razie jego nieobecności;
3. przygotowywanie zebrań Zarządu;
4. protokolowanie posiedzeń Zarządu i innych zebrań z udziałem Zarządu;
5. czuwanie nad realizacją wniosków podjętych przez Zarząd;
6. zarządzanie i prowadzenie biura.

§ 16.

1. Dyrektor Caritas kieruje jej działalnością oraz reprezentuje ją na zewnątrz.
2. Z upoważnienia Dyrektora, Caritas może być reprezentowana przez Członka Zarządu – Sekretarza.
3. W przypadku zaciągania zobowiązań majątkowych, dysponowania środkami finansowymi, zawierania umów majątkowych, których wartość przekracza kwotę 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100 gr.), wymagana jest reprezentacja łączna, tj.: Dyrektor lub upoważniony przez niego pisemnie Członek Zarządu – Sekretarz z Głównym Księgowym lub jego zastępcą.

§ 17.

1. Komisja Rewizyjna jest organem nadzoru i kontroli Caritas.
2. Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym i składa się z trzech osób, mianowanych przez Biskupa Tarnowskiego.
4. Komisja Rewizyjna jest niezależna od Zarządu Caritas w zakresie kontroli wewnętrznej, a jej członkowie nie mogą być członkami Zarządu Caritas, ani pozostawać z nimi w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej.
5. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą być skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
6. Członkowie Komisji Rewizyjnej mogą otrzymywać z tytułu pełnienia funkcji w Komisji Rewizyjnej zwrot uzasadnionych kosztów lub wynagrodzenie w wysokości nie wyższej niż jedno przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni.
7. Komisja Rewizyjna zbiera się co najmniej jeden raz w roku i dokonuje kontroli majątku, ksiąg i gospodarki finansowej Caritas. Wyniki kontroli wraz z wnioskami przedstawia Biskupowi Tarnowskiemu.
8. Komisja Rewizyjna ma prawo wystąpienia do Zarządu Caritas z wnioskiem o dokonanie audytu zewnętrznego.

Rozdział IV PRACOWNICY CARITAS

§ 18.

1. Pracownicy Caritas uczestniczą w misji charytatywnej Kościoła Rzymskokatolickiego poprzez swą pracę i postawę opartą na etosie miłości bliźniego wynikającym z nauki Jezusa Chrystusa oraz Katolickiej Nauki Społecznej.
2. Pracownicy Caritas spełniają wymogi stawiane osobom zatrudnionym w instytucjach i organizacjach kościelnych Kościoła Rzymskokatolickiego, a w swej pracy mają obowiązek stosować się do odpowiednich im przepisów prawa kanonicznego.
3. Pracownicy Caritas mają obowiązek i prawo do doskonalenia zawodowego i formacji intelektualnej oraz formacji duchowej.

§ 19.

1. Caritas, prowadząc działalność pożytku publicznego, może zatrudniać pracowników oraz korzystać ze świadczeń wolontariuszy.
2. Caritas prowadząc działalność pożytku publicznego może powierzać wykonanie określonych prac i zadań w drodze umów cywilno-prawnych.

§ 20.

1. Główny Księgowy jest pracownikiem Caritas zatrudnianym w formie umowy o pracę.
2. Wymiar czasu pracy oraz zakres zadań Głównego Księgowego określa Dyrektor Caritas uwzględniając stosowne przepisy prawa.

§ 21.

Zakres obowiązków pracowników w jednostkach organizacyjnych Caritas wynika z odrębnych Statutów lub Regulaminów poszczególnych jednostek, a precyzowany jest w umowach powierzających im określone funkcje.

Rozdział V

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE

§ 22.

1. Caritas prowadzi specjalistyczne jednostki i placówki oraz inne jednostki organizacyjne, tworzone zgodnie z celami realizowanymi przez Caritas jako organizacji pożytku publicznego.
2. Jednostki organizacyjne i placówki Caritas mogą być:
 - a) jednostkami nieposiadającymi odrębnej osobowości prawnej;
 - b) jednostkami posiadającymi wyodrębnioną osobowość prawną.

§ 23.

1. Wszystkie jednostki organizacyjne powołuje i likwiduje Dyrektor Caritas.
2. Jednostki organizacyjne Caritas mogą uzyskać wyodrębnienie prawne, organizacyjne i finansowe w drodze decyzji Dyrektora Caritas. Jednostki te mogą również uzyskać osobowość prawną na gruncie prawa polskiego zgodnie z przepisami prawa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem *Ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej*.
3. Jednostki organizacyjne i placówki Caritas działają na podstawie własnych odrębnych Statutów lub Regulaminów, które nadawane są przez Dyrektora Caritas.

§ 24.

1. Dyrektor Caritas sprawuje bieżącą kontrolę i nadzór nad wszystkimi jednostkami organizacyjnymi Caritas, w szczególności poprzez:
 - a) wyrażanie opinii i zaleceń w istotnych sprawach tych jednostek;
 - b) przyjmowanie rocznych sprawozdań merytorycznych i finansowych z działalności tych jednostek w terminach przewidzianych w ich Statutach lub Regulaminach;
 - c) przeprowadzanie spotkań i konsultacji z Dyrektorami i Kierownikami tych jednostek;
 - d) przeprowadzanie lub zarządzanie kontroli.
2. Dyrektor Caritas w trybie nadzoru lub toku czynności kontrolnych, kierując się zasadami miłosierdzia chrześcijańskiego, dobrem, w tym duchowym, pacjentów i podopiecznych oraz pracowników, a także troską o dobre imię Caritas, może zażądać od Dyrektorów lub Kierowników we wszystkich podległych mu jednostkach organizacyjnych zmiany ich decyzji, w tym decyzji personalnych.
W razie niedokonania takiej zmiany w terminie 14 dni Dyrektor Caritas wydaje decyzję zmieniającą, która po uzyskaniu aprobaty Biskupa Tarnowskiego zastępuje tamtą decyzję.

§ 25.

1. Dyrektora lub Kierownika jednostki organizacyjnej lub placówki Caritas powołuje i odwołuje Dyrektor Caritas.
2. Dyrektor lub Kierownik jednostki organizacyjnej lub placówki Caritas jest zobowiązany przede wszystkim do:
 - a) reprezentowania podległej mu jednostki lub placówki i występowania w jej imieniu;
 - b) składania oświadczeń woli w imieniu podległej mu jednostki lub placówki;
 - c) podejmowania decyzji w sprawach bieżących podległej mu jednostki lub placówki;
 - d) kontrolowania i nadzorowania wykonywania pracy w podległej mu jednostce lub placówce;
 - e) przyjmowania i zwalniania pracowników w podległej mu jednostce lub placówce;

- f) organizowania i nadzorowania działalności podległej mu jednostce lub placówce;
- g) przedkładania Dyrektorowi Caritas pisemnych sprawozdań merytorycznych i finansowych z działalności kierowanej przez niego jednostki lub placówki;
- h) konsultowania z Dyrektorem Caritas planowanych zobowiązań i inwestycji, zwłaszcza tych kilkuletnich lub wieloletnich;
- i) uzyskania pisemnej zgody Dyrektora Caritas do zaciągnięcia zobowiązania lub podjęcia inwestycji o wartości powyżej kwoty określonej w Statucie lub Regulaminie danej jednostki organizacyjnej, a także innych spraw dotyczących czynności przekraczających zwykły zarząd jednostką lub placówką.

Rozdział VI

ŚRODKI MATERIALNE I FUNDUSZE NA DZIAŁALNOŚĆ

§ 26.

1. Caritas ma prawo nabywania oraz zbywania praw majątkowych, a także użytkowania i zarządzania majątkiem znajdującym się w jej posiadaniu.
2. Caritas ma prawo do występowania przed organami administracji publicznej, w tym rządowej i samorządowej, a także sądami i trybunałami oraz wobec osób trzecich dla obrony i reprezentacji swoich praw majątkowych.

§ 27.

Środki na prowadzenie działalności Caritas pochodzą w szczególności z:

1. odpisów podatkowych na cele działalności pożytku publicznego ze szczególnym uwzględnieniem celów charytatywno-opiekuńczych i społecznych, przekazywanych zgodnie z obowiązującymi przepisami państwowymi, w tym z odpisów 1 % podatku dochodowego od osób fizycznych;
2. ofiar pieniężnych i w naturze pochodzących od osób fizycznych i prawnych, społeczności wiernych i z funduszy kościelnych;
3. spadków, zapisów oraz darowizn od osób prywatnych oraz instytucji i osób prawnych, tak polskich jak i zagranicznych;
4. subwencji oraz dotacji pochodzących od krajowych i zagranicznych instytucji państwowych, samorządowych, społecznych i kościelnych;
5. majątku ruchomego i nieruchomego Caritas;
6. odpłatności za usługi świadczone w ramach odpłatnej działalności pożytku publicznego;
7. dochodów ze specjalnie zorganizowanych zbiórek i składek;

§ 28.

W dysponowaniu środkami materialnym Caritas wypełnia wolę ofiarodawców zgodnie z przepisami kan. 1267 § 3 *Kodeksu Prawa Kanonicznego* oraz przestrzega przepisów prawa polskiego i kanonicznego, szczególnie zaś kanonów: 1282, 1284 § 1 i 1290 *Kodeksu Prawa Kanonicznego*.

§ 29.

W dysponowaniu środkami materialnymi Caritas zabrania się:

1. udzielania pożyczek lub zabezpieczenia zobowiązań majątkiem Caritas w stosunku do jej członków, członków organów lub pracowników oraz osób, z którymi pracownicy Caritas pozostają w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanych dalej „osobami bliskimi”;

2. przekazywania majątku Caritas na rzecz członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności, jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach;
3. wykorzystywania majątku Caritas na rzecz członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba, że to wykorzystanie bezpośrednio wynika ze statutowego celu Caritas;
4. zakupu towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie Caritas, członkowie jej organów lub pracownicy oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, lub po cenach wyższych niż rynkowe.

§ 30.

Diecezja Tarnowska i poszczególne parafie nie ponoszą odpowiedzialności finansowej za zobowiązania Caritas.

§ 31.

W razie likwidacji Caritas jej majątek – uwzględniając wolę ofiarodawców – przechodzi na własność Diecezji Tarnowskiej z przeznaczeniem na cele charytatywne.

§ 32.

Rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

Rozdział VII SYMBOLE I ŚWIĘTA

§ 33.

Caritas używa:

1. prawnie zastrzeżonej nazwy „CARITAS”;
2. logo Caritas, które składa się z symbolu przedstawiającego równoramienne krzyż, uzupełniony potrójnymi falistymi promieniami, wychodzącymi z każdego wewnętrznego kąta między ramionami krzyża oraz napisu „CARITAS” stylizowanego na symbol serca, znajdującego się w centralnej części pola krzyża. Pod symbolem krzyża znajduje się umieszczony centralnie napis „CARITAS”. Całość obramowana jest czerwonym konturem z zaokrąglonymi narożnikami. Wszystkie elementy logo są monochromatyczne.

§ 34.

1. Caritas używa pieczęci podłużnej i okrągłej.
2. Pieczęć podłużna zawiera:
 - a) nazwę: „Caritas Diecezji Tarnowskiej”;
 - b) siedzibę i dane adresowe;
 - c) numer NIP;
 - d) numer KRS.
3. Pieczęć okrągła zawiera w środku symbol Caritas oraz napis w otoku „Caritas Diecezji Tarnowskiej”.

§ 35.

Świętem patronalnym Caritas jest Druga Niedziela Wielkanocna, która w Kościele obchodzona jest jako Święto Miłosierdzia Bożego.

Rozdział VIII
PRZEPISY KOŃCOWE

§ 36.

1. Statut Caritas Diecezji Tarnowskiej został przyjęty i zatwierdzony przez Biskupa Tarnowskiego w dniu 25 marca 1990 r. – nr OH.IV-2/165/90.
2. Statut został znowelizowany przez Biskupa Tarnowskiego dekretem z dnia 1 czerwca 2004 r. – L.dz.: OH.I-2/26/04.
3. Kolejna nowelizacja została dokonana przez Biskupa Tarnowskiego dekretem z dnia 28 lutego 2011 r. – Nasz znak: OF.I-6.2/24/11.
4. Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1 marca 2011 roku.

Tarnów, dnia 28 lutego 2011 r.